

SXEDIO.K51

29.7.1965: Η ΚΥΠΡΟΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΕΙ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΕΙΛΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Στις **29 Ιουλίου 1965** ο Υπουργός Εξωτερικών της Κύπρου Σπύρος Κυπριανού ανακοίνωσε ότι έδωσε οδηγίες όπως καταγγεληθεί η ανάμιξη της Βρετανίας και της Τουρκίας στις εσωτερικές υποθέσεις της Κύπρου "ως και η προκλητική εκδήλωση μέλους της προηγούμενης βρετανικής κυβερνήσεως".

Αφορμή η απόφαση της κυπριακής Κυβέρνησης να τροποποιήσει τον εκλογικό Νόμο για παράταση της θητείας του Προέδρου Μακαρίου και της Βουλής.

Η Τουρκία δεν υποχώρησε και ο αντιπρόεδρος της τουρκικής Κυβέρνησης Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ ζήτησε τη σύγκληση τριμερούς συνάντησης Ελλάδας, Τουρκίας και Βρετανίας για συζήτηση του Κυπριακού:

"Εκάλεσα την Ελλάδα και την Βρετανία εις συνομιλίας εν όψει της παραβιάσως του Κυπριακού Συντάγματος, επεστήσαμε δε την προσοχήν των εις τας εκ των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου απορροούσας υποχρεώσεις των", είπε ο Ντεμιρέλ.

Ωστόσο η πρόταση δεν μπορούσε να προχωρήσει λόγω της διαφωνίας της Ελλάδας αλλά και της πολιτικής κρίσης που σάρωνε την Ελλάδα από την παραίτηση του Γεωργίου Παπανδρέου.

Εξ άλλου την πρόταση είχε ήδη απορρίψει ο Πρόεδρος Μακάριος με δηλώσεις στο Αθηναϊκό Πρακτορείο όπου τόνιζε ότι "η Κύπρος δεν πρόκειται να μετάσχη, εάν προσκληθή, της διασκέψεως την οποία επρότεινεν εις τας Κυβερνήσεις Ελλάδος και Βρετανίας, η Τουρκία προς συζήτησιν του Κυπριακού, διότι η Κυπριακή Κυβέρνησις εις ουδεμίαν χώραν αναγνωρίζει την ιδιότητα εγγυητριάς δυνάμεως διά την Κύπρον δεδομένου ότι θεωρεί ως μη υφισταμένην την Συνθήκην εγγυήσεως".

Την ίδια ημέρα (**30.7.65**) η Τουρκία προχώρησε στις ενέργειες της και με επιστολή του αντιπροσώπου

της στα Ηνωμένα Έθνη Ορχάν Εράλπ ζήτησε η ίδια τη σύγκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας για να ασχοληθεί με τις ενέργειες της Κυπριακής Κυβέρνησης.

Ο Γενικός Γραμματέας Ου Θάντ δεν έμεινε απαθής, και ενημερωνόμενος από τους ανθρώπους του στην Κύπρο κυκλοφόρησε έκθεση του στα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας σε μια προσπάθεια να αποτρέψει οποιονδήποτε πολεμική εξέλιξη.

Στην έκθεση του ο Γενικός Γραμματέας καλούσε την Κυπριακή Κυβέρνηση και την τουρκοκυπριακή ηγεσία όπως αποφύγουν οποιεσδήποτε ενέργειες, οι οποίες είναι δυνατό να αποκορυφώσουν την κρίση, ύστερα από την αναβολή των εκλογών για το **1966**.

Ο Ου Θάντ ανέφερε ότι η έκκληση του διεβιβάσθη τόσο στον Πρόεδρο Μακάριο όσο και στον Κουτσιούκ.

Για την ουσία της διαφοράς, δηλαδή την παράταση της θητείας του Προέδρου και των βουλευτών ο Ου Θάντ ανέφερε ότι "εις τον Νόμον αυτόν δεν γίνεται μνεία περί αντιπροέδρου ή περί χωριστών ελληνικών και τουρκικών καταλόγων, εφόρων εκλογών, εκλογικών περιφερειών, υποψηφίων ή μελών της Βουλής" και σημείωνε ότι σε όλες τις περιπτώσεις "ο κοινοτικός διαχωρισμός διεγράφη".

Ο Ου Θάντ ανέφερε ακόμη ότι είχε διαμαρτυρηθεί για τις ενέργειες της Βουλής και είχε τονίσει ότι αυτές "τείνουν να επιδεινώσουν την κατάσταση εν Κύπρω και να επιβάλουν την θέλησιν της μιας κοινότητας επί της άλλης διά της χρήσεως κτηνώδους βίας εν αντιθέσει προς το ψήφισμα της 4ης Μαρτίου **1964** του Συμβουλίου Ασφαλείας".

Ενώ αναμενόταν η συνεδρία του Συμβουλίου Ασφαλείας ύστερα από αίτηση της Τουρκίας, στο τουρκοκυπριακό γκέτο το καθεστώς Κουτσιούκ επισημοποιούσε με διάταγμά του την προσπάθεια οριστικοποίησης των διαχωριστικών μέτρων.

Με το διάταγμα που εκδόθηκε την **1η Αυγούστου 1965** περιέχονταν κανονισμοί "για την εκλογή μελών της Τουρκικής Κοινοτικής Συνέλευσης" ενώ με άλλο διάταγμα παρατεινόταν η θητεία του Αντιπροέδρου Κουτσιούκ και των μελών της Βουλής των

Αντιπροσώπων.

Σύμφωνα με το Ρόϊτερ οι Τουρκοκύπριοι συνέστησαν επίσης "εκτάκτως τον ιδιόν των διοικητικόν μηχανισμόν από του Δεκεμβρίου του 1963 ότε ήρχισαν αι διακοινοτικάί ταραχαί, αλλά αι χθεσιναί ενέργειαι των θεωρούνται ως οριστικόν βήμα προς τον ντε φάκτο διαμελισμόν".

Το πρακτορείο πρόσθετε ότι η Τουρκική Κοινοτική Συνέλευση μετετράπη ήδη σε νομοθετικό σώμα για τους Τούρκους και άρχισε να εγκρίνει νόμους και διατάγματα τα οποία οι Τούρκοι χαρακτηρίζουν ως προσωρινά μέτρα "επιβληθέντα υπό της Ελληνικής αδιαλλαξίας".

Παράλληλα η τουρκική Κοινοτική Συνέλευση άρχισε να εκδίδει άδειες κυκλοφορίας οχημάτων.

Ενώ αναμενόταν η έναρξη της συζήτησης στο Συμβούλιο Ασφαλείας στην τουρκική προσφυγή η Κυπριακή Κυβέρνηση αιφνιδίασε τους πάντες καθώς ο Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Κύπρου στα Ηνωμένα Έθνη Ζήνων Ρωσσίδης κατέθεσε προσφυγή στο Συμβούλιο Ασφαλείας με την οποία καταγγελλόταν η Τουρκία για επέμβαση στην Κύπρο.

Στη Λευκωσία πολιτικοί κύκλοι χαρακτήρισαν την κυπριακή προσφυγή ως ένα μέτρο που θα επέτρεπε στον υπουργό Εξωτερικών να μη περιορισθεί στην αντίκρουση των ισχυρισμών της τουρκικής αντιπροσωπείας αλλά να εισέλθη στην επίθεση "διά της διατυπώσεως, βάσει συγκεκριμένων στοιχείων, κατηγοριών κατά της Τουρκίας επεκτατικής εις βάρος της Κύπρου πολιτικής".

Από το Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριών εκδόθηκε για την ενέργεια αυτή της Κυπριακής Κυβέρνησης σύντομη ανακοίνωση:

"Η Κυπριακή Κυβέρνησις κατέθεσε προσφυγήν εις το Συμβούλιον Ασφαλείας εναντίον της Τουρκίας.

Διά της προσφυγής ήτις υπογράφεται υπό του Μονίμου εις τα Ηνωμένα Έθνη αντιπροσώπου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Ζ. Ρωσσίδη, η κυπριακή Κυβέρνησις καταγγέλλει την Τουρκίαν δι' επέμβασιν

εις τας εσωτερικάς υποθέσεις της Κύπρου και διά την υπ' αυτής απειλήν χρήσεως βίας κατά της νήσου".

Το Συμβούλιο Ασφαλείας συνήλθε στις 3 Αυγούστου 1965 και πρώτα δόθηκε ο λόγος στον αντιπρόσωπο της Τουρκίας Ορχάν Εράλπ, ο οποίος αναφέρθηκε αρχικά στις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου για διευθέτηση του Κυπριακού.

Πρόσθεσε ότι με την έγκριση από την Κυπριακή Βουλή του εκλογικού Νόμου παραβιάστηκαν οι πρόνοιες του συντάγματος της Ζυρίχης και των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας για το Κυπριακό.

Ο Σπύρος Κυπριανού απαντώντας στον Εράλπ κατηγόρησε την Τουρκία ότι με την επεκτατική πολιτική της παραβιάζει τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών και απειλεί την ειρήνη.

Είπε επίσης ότι κανένας δεν έχει το δικαίωμα επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας ούτε και αυτό ακόμη το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Πρόσθεσε:

"Είναι γεγονός ότι εσημειώθη προσφάτως έντασις εν Κύπρω όχι όμως διότι η Κυβέρνησις ή η Βουλή των αντιπροσώπων προέβη εις την λήψιν ωρισμένων μέτρων, αλλά διότι η τουρκική Κυβέρνησις επενέβη εις τας εσωτερικάς υποθέσεις του Κυπριακού κράτους. Η Υποβολή τουρκικού παραπόνου εις το Συμβούλιον Ασφαλείας αποσκοπεί εις την δημιουργίαν ψευδών εντυπώσεων, αι οποίαι ως επιθυμεί να πιστεύη η Τουρκική Κυβέρνησις θα εδικαιολόγουν πιθανήν νέαν επιδρομήν εναντίον της Κύπρου. Τούτο, υπονοείται εις την διακοίνωσιν την οποίαν ο εν Κύπρω Τούρκος Επιτετραμμένος επέδωσε προσφάτως προς την Κυβέρνησιν μου και εις την οποίαν αναφέρεται ότι η Τουρκία θα λάβη οιαδήποτε μέτρα θεωρήση αναγκαία υπό την ιδιότητα της ως εγγυητριάς δήθεν δυνάμεως. Και γνωρίζομεν τι εννοεί η Τουρκία όταν ομιλή περί δικαιωμάτων της απορρεόντων εκ της ούτω καλουμένης συνθήκης εγγυήσεως. Εν προκειμένω περιορίζομαι να υπενθυμίσω τι συνέβη τον παρελθόντα Αύγουστον, ότε

η Κύπρος υπέστη βαρβάρους αεροπορικές επιδρομές. Ο ισχυρισμός της Τουρκικής Κυβερνήσεως ότι η Κυβέρνησις υπερέβη εις την λήψιν μέτρων δυναμένων να θέσουν εν κινδύνω την ειρήνην αποτελεί διαστρέβλωσιν των γεγονότων".

Στη συνέχεια ο Σπύρος Κυπριανού αναφέρθηκε στην Κυπριακή προσφυγή και πρόσθεσε:

"Η Κυβέρνησις μου εργάζεται με συνέπειαν και πίστιν διά την εφαρμογήν του ψηφίσματος του Σ. Ασφαλείας της 4ης Μαρτίου 1964 και των άλλων ψηφισμάτων του Σώματος.

Ο κ. Εράλπ ανεφέρθη προ ολίγου εις το εν λόγω ψήφισμα και ουχί προς έκπληξιν μου, ούτος απέφυγε να αναφέρει τον όρον κυρίαρχον κράτος, ο οποίος περιέχεται εις το ψήφισμα, προσπάθησε δε να παρουσιάση την υπό της Κυπριακής Βουλής ψήφισιν του εκλογικού νόμου και της ενεργείας της Κυβερνήσεως, ως συγκρουομένας προς τα ψηφίσματα του Συμβουλίου.

Θεωρώ χρήσιμον να σας υπενθυμίσω ότι το εν λόγω ψήφισμα ανέφερε σαφώς ότι ουδέν κράτος μέλος του ΟΗΕ πρέπει να προβή εις οιανδήποτε ενέργειαν δυναμένην να επιδεινώση την κατάστασιν εις την κυρίαρχον Δημοκρατίαν της Κύπρου και ότι όλα τα κράτη υπενθυμίζονται περί των υποχρεώσεων των δυνάμει του καταστατικού χάρτου του ΟΗΕ. Εάν αι προσπάθειαι της Τουρκίας όπως επέμβη εις τας εσωτερικάς υποθέσεις της Κύπρου, ήσαν νόμιμοι, η Τουρκία θα εχρησιμοποιεί βία δυνάμει της ούτω καλουμένης συνθήκης εγγυήσεως κατά πλήρη παράβασιν των κανονισμών του ΟΗΕ και των περί Κύπρου ψηφισμάτων του Συμβουλίου. Με άλλας λέξεις, εάν η Τουρκία δεν είναι ικανοποιημένη από κάτι το οποίον δύναται να συμβή ή να μην συμβή εις Κύπρον και ουχί εις Τουρκίαν, η Τουρκία επιφυλάσσει εις εαυτήν το δικαίωμα να επιτεθή εναντίον της Κύπρου. Αλλα αυτός είναι ο νόμος της ζούγκλας.

Θα ήμην ευτυχής εάν κατά την διάρκειαν της συζητήσεως αυτής ο τούρκος αντιπρόσωπος συνεφώνει μετ' εμού όπως αφεθή ο Μεσολαβητής των Ηνωμένων Εθνών να συνεχίση το έργον του, να μεταβή εις Κύπρον

και να συζητήσει μετά της Κυβερνήσεως και των αντιπροσώπων της Τουρκικής μειονότητας θέματα σχετιζόμενα με την αντιπροσωπείαν της Τουρκικής μειονότητας.

Η περί το κυπριακόν έντασις οφείλεται εις την στάσιν της Κυβερνήσεως της Αγκύρας. Οσον εξαρτάται από ημάς θα πράξωμεν παν το δυνατόν προς διατήρυσιν της ειρήνης όπως επράξαμεν και εις το παρελθόν διά της συνεργασίας μετά των Ηνωμένων Εθνών βάσει των προνοιών του ψηφίσματος του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1964.

Οσον αφορά την τελικήν πολιτικήν λύσιν του προβλήματος της Κύπρου κατηγορήθημεν ότι προσπαθούμεν να επιβάλωμεν εις άλλους μίαν λύσιν. Αλλά δεν είμεθα ημείς οι οποίοι αρνούμεθα να συνεργασώμεν μετά του Μεσολαβητού των Ηνωμένων Εθνών. Είμεθα έτοιμοι να επαναλάβωμεν την συνεργασίαν μας μετά του Μεσολαβητού εις την επιδίωξιν του ψηφίσματος της 4ης Μαρτίου 1964.

Εάν η Τουρκία επιθυμεί ειρηνικήν λύσιν και είναι ετοιμή να σεβασθή τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας καλείται ο αντιπρόσωπος της να προβή εις παρομοίαν δήλωσιν ότι δηλαδή η Τουρκία είναι ετοιμή να υποστηρίξη το έργον του Μεσολαβητού όστις διωρίσθη υπό του Γεν. Γραμματέως συμφώνως προς το ψήφισμα της 4ης Μαρτίου 1964".

Την επομένην, καθώς ο Γλαύκος Κληρίδης επανεκλεγόταν και πάλι Πρόεδρος της Βουλής στη Λευκωσία με βάση των εγκριθέντα νόμο, στη Νέα Υόρκη επαναλαμβανόταν η συζήτηση με την επιστράτευση και του Ραούφ Ντενκτάς ενώ οι δυτικοί σύμμαχοι της Τουρκίας τάσσονταν ο ένας μετά τον άλλο υπέρ της τουρκικής πλευράς της.

Ο βρετανός αντιπρόσωπος Σερ Ρότζερ Τζιάγκλιγκ υποστήριξε ότι η έγκριση του εκλογικού Νόμου αποτελούσε παραβίαση του συντάγματος της Ζυρίχης και των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας και πρότεινε την έναρξη διαπραγματεύσεων μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών για διευθέτηση του Κυπριακού.

Με τον βρετανό αντιπρόσωπο συμφώνησε και ο

αμερικανός Τσιαρλς Γιοστ ο οποίος υποστήριξε ότι η τροποποίηση του εκλογικού Νόμου ήταν ασυμβίβαστη με το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας της 4ης Μαρτίου 1964 και τόνισε ήτι η Κυβέρνηση του πιστεύει πως "αι συνθήκαι δεν δύναται να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν μονομερώς".

Ο Γιοστ ζήτησε με τη σειρά του συμπεφωνημένη λύση του Κυπριακού.

Τα ίδια υποστήριξε και ο γάλλος αντιπρόσωπος Σετού που είπε ότι ο εκλογικός νόμος δεν εδημιούργησε ευνοϊκότερη προοπτική "και εάν αυτά εφαρμοσθούν θα θέσουν εν κινδύνω την αναζήτησιν ειρηνικής λύσεως".

Ο Ρώσος αντιπρόσωπος Μορόζωφ χωρίς να παρεμβαίνει στην ουσία της προσφυγής και της αντιπροσφυγής υπενθύμισε ότι η Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί κυρίαρχο κράτος μέλος του ΟΗΕ και πρόσθεσε ότι "η Σοβιετική Ένωσις υποστήριξε πάντοτε την ανεξαρτησία και εδαφική ακεραιότητα της Κύπρου".

Ζήτησε επίσης αποχώρηση όλων των ξένων στρατευμάτων και βάσεων "διά να δυνηθούν οι κάτοικοι της νήσου, Έλληνες και Τούρκοι να διευθετήσουν τας υποθέσεις των χωρίς εξωτερικής επεμβάσεις".

Ο Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδας Λιάτης τόνισε ότι η Κύπρος είναι ανεξάρτητο κράτος και κατηγόρησε τη μειονότητα των Τουρκοκυπρίων ότι κατεχράσθη τα υπερπρονόμια που της παραχωρήθηκαν από το σύνταγμα της Ζυρίχης.

Επίσης, είπε ότι η τουρκική Κυβέρνηση απείλησε στρατιωτική επέμβαση στην Κύπρο "προς τον σκοπόν όπως επιτύχη διαμελισμόν ταύτης", ενώ κατηγόρησε την Τουρκία ότι προέτρεπε τους τουρκοκύπριους να δημιουργούν γεγονότα και ότι απέρριψε όλες τις προτάσεις "όπως παραχωρηθή εις τον Κυπριακόν λαόν εν συνόλω του το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως".

Πρόσθεσε:

"Αντίθετα η Κυπριακή Κυβέρνηση κατέβαλε πάσαν δυνατήν προσπάθειαν διά την ευημερίαν όλων

των πολιτών της Δημοκρατίας, ανεξαρτήτως φυλής ή θρησκείας, οι Τουρκοκύπριοι όμως ουδέποτε εξετίμησαν την χειρονομίαν ταύτην. Υπό τας παρούσας συνθήκας η Κυβέρνησις της Κύπρου ουδεμίαν άλλην εκλογήν είχεν παρά να παρατείνη προσωρινώς την θητείαν του Προέδρου της Δημοκρατίας και των μελών της Βουλής".

Ο τούρκος αντιπρόσωπος Εράλπ κατηγόρησε την Ελλάδα ότι προσπαθούσε "να ξεγελάση τον ΟΗΕ διά να δυνηθή να εκπληρώση τας επεκτατικές βλέψεις της προς την Ασίαν" και για τη δημιουργία ανώμαλης κατάστασης στην Κύπρο.

Είπε επίσης ότι η Ελλάδα διενήργησε εισβολή στην Κύπρο και παρέθεσε αποσπάσματα ομιλιών κυπρίων ηγετών για να αποδείξη "ότι σκοπός των Ελλήνων της Κύπρου είναι η Ενωσις μετά της Ελλάδας".

Σε υποστήριξη των τουρκικών θέσεων κλήθηκε και ο Ραούφ Ντενκτάς ο οποίος καθ' οδόν προς τη Νέα Υόρκη από την Αγκυρα (1.8.1965) είχε κατηγορήσει τον Πρόεδρο Μακάριο ως "αυταρχικόν τύραννο" και ότι "ο Μακάριος απεγυμνώθη πλήρως ενώπιον ολοκλήρου του κόσμου" φθάνοντας τώρα "εις το χείλος, έπαιξε την τελευταίαν αυτού πράξιν και αναμένει τώρα, ως ο Χίτλερ ανέμενε το 1933, να ίδη την αντίδρασιν του κόσμου".

Στην ομιλία του στο Συμβούλιο Ασφαλείας ο Ραούφ Ντενκτάς, σύμφωνα με το ΡεΙτερ (5.8.65) χαρακτήρισε τους βομβαρδισμούς της Τηλλυρίας από τα τουρκικά αεροπλάνα ως "αστυνομικήν ενέργειαν" και πρόσθεσε ότι ελληνικά αεροπλάνα είχαν βομβαρδίσει τα Κόκκινα με αποτέλεσμα τον θάνατο 30 προσώπων.

Μίλησε επίσης για επιδρομή της Ελλάδας και πρόσθεσε ότι "υφίσταται πραγματικός κφνδυνος εναντίον της ειρήνης, συνεπεία της ψηφίσεως του εκλογικού Νόμου" και κατήγγειλε την Κυπριακή Κυβέρνηση ότι παραβίαζε το Σύνταγμα".

Μετά τις ομιλίες άρχισε η μάχη των ψηφισμάτων για την έγκριση ενός τελικά, ψηφίσματος. Επικεφαλής

των προσπαθειών από πλευράς Κύπρου ήταν ο Σπύρος Κυπριανού, ο οποίος έπαιρνε μέρος σε όλο το παρασκήνιο.

Την πρωτοβουλία για κατάθεση ψηφίσματος ανέλαβε ο αντιπρόσωπος της Μαλαϊκής Ραντακρίνα Ραμάνι.

Θέση της Κύπρου ήταν όπως το Συμβούλιο Ασφαλείας επανεβεβαιώσει το ψήφισμα της 4ης Μαρτίου **1964** και προειδοποίησε μάλιστα ότι οποιαδήποτε απόπειρα τροποποίησης του ψηφίσματος θα κατέληγε σε επιδείνωση της κατάστασης.

Ο Ραμάνι καταθέτοντας, σύμφωνα με το Ρόϊτερ το ψήφισμα στις **10** Αυγούστου, ενώπιον του Συμβουλίου εξέφρασε την ικανοποίηση του για την επιτευχθείσα συμφωνία και πρόσθεσε:

"Κατά τας τελευταίας ημέρας τα έξη αιρετά μέλη του Συμβουλίου επεδίωκον να εξεύρουν ειδικήν φόρμουλαν, η οποία θα ωδήγει προς μέσην λύσιν μεταξύ των θέσεων τας οποίας υιοθέτησαν η Κύπρος και η Τουρκία.

Τα αιρετά μέλη ηνάλωσαν ημέρας και νύκτας διά την πραγματοποίησιν της επιτεύξεως αυτής, κύριος αντικειμενικός σκοπός της οποίας ήτο η διατήρησις της ειρήνης και της ενδεχομένης λύσεως όλων των προβλημάτων τα οποία περιστοιχίζουν την ατυχή αυτήν νήσον".

Το ψήφισμα έθεσε προς ψηφοφορία ο βρετανός Πρόεδρος του Συμβουλίου Σερ Ρότζερ Τσάγκκλιγκ και αυτό εγκρίθηκε ομόφωνα.

Το ψήφισμα ήταν απλό και γενικά επανεβεβαίωσε αυτά που ζητούσε η Κυπριακή Δημοκρατία.

Αναφερόταν στο ψήφισμα που κατέθεσε ο αντιπρόσωπος της Μαλαϊκής εκ μέρους των αιρετών μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας (Ιορδανίας, Ολλανδίας, Βολιβίας, Ακτής του Ελεφαντόδοντος, Ουρουγουάης και Μαλαϊκής) και υιοθετήθηκε από την **1236η** σύνεδρία του Συμβουλίου:

"Το Συμβούλιο Ασφαλείας, Σημειώνοντας την έκθεση του Γενικού Γραμματέα της **29ης** Αυγούστου **1965** που αναφέρει ότι

οι πρόσφατες εξελίξεις στην Κύπρο έχουν αυξήσει την ένταση στο νησί,

Σημειώνοντας περαιτέρω τις εκθέσεις του Γενικού Γραμματέα της 2ας Αυγούστου 1965, της 5ης Αυγούστου 1965 και της 10ης Αυγούστου 1965,

Αφού άκουσε τις δηλώσεις των ενδιαφερομένων μερών,

1. Επαναβεβαιώνει το ψήφισμα 186 (1964) της 4ης Μαρτίου 1964.

2. 2. Καλεί τα μέρη, σύμφωνα με το πιο πάνω ψήφισμα, να αποφύγουν οποιαδήποτε ενέργεια που είναι ενδεχόμεννο να επιδεινώσει την κατάσταση".

Η Κυπριακή Κυβέρνηση ήταν απόλυτα ικανοποιημένη από το ψήφισμα και την ικανοποίηση της εξέφρασε με δήλωση του στη Λευκωσία ο Πρόεδρος Μακάριος την ίδια ημέρα ερμηνεύοντας το μάλιστα ως καταδίκη της Ζυρίχης:

"Η απόφασις του Συμβουλίου Ασφαλείας αποτελεί μίαν επί πλέον καταδίκη των Συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου. Η τουρκική Κυβέρνησις προσφυγούσα εις το Συμβούλιον Ασφαλείας προσεπάθησε σκληρώς όπως επιτύχη καταδίκη της Κυπριακής Κυβερνήσεως διά την ψήφισιν νέου εκλογικού νόμου μη βασιζομένου επί των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου.

Κατά την συζήτησιν του θέματος ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας η Κυπριακή Κυβέρνησις εδήλωσε κατά τρόπον σαφή και απερίφραστον ότι αι επιβληθείσαι επί του Κυπριακού λαού συμφωνίαι θεωρούνται ως μη υφιστάμεναι πλέον και ότι δεν δέχεται ανάμειξιν άλλων κρατών υπό οιονδήποτε πρόσχημα εις τας εσωτερικάς υποθέσεις της Κύπρου. Η προσπάθεια της Τουρκίας όπως αναστήση τας Συμφωνίας Ζυρίχης και Λονδίνου κατέληξεν εις πλήρη αποτυχίαν. Το Συμβούλιον Ασφαλείας επιστοποίησε και επανεβεβαίωσε διά μίαν εισέτι φοράν ότι αι Συμφωνίαι είναι νεκραί".

Δικαίωση των θέσεων της πίστευε ότι πέτυχε και η Τουρκία. Ο Ορχάν Εράλπ μιλώντας στη Νέα Υόρκη χαρακτήρισε το ψήφισμα ως "δικαίωσιν" της τουρκικής

θέσεως κατά την οποία τα νομοθετικά μέτρα που πήρε η Κυπριακή Κυβέρνηση αντιτίθενται "προς το ισχύον σύνταγμα" και δημιουργεί "έντασιν" σε αντίθεση προς στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Ωστόσο ο Ορχάν Εράλπ είπε ότι τα μέλη του Συμβουλίου κατά τις ιδιαίτερες συνομιλίες διειτύπωσαν την αξίωση ότι η Κύπρος θα έπρεπε να καταδικασθεί για μέτρα που πήρε, αλλά το ψήφισμα πήρε εντελώς διαφορετική μορφή λόγω "της ισχυροτάτης πιέσεως την οποία ήσκησεν ο κ. Κυπριανού επί ενός εκάστου των μελών του Σώματος".

Ο Εράλπ είπε επίσης ότι οι πιέσεις του κ. Κυπριανού αποκορυφώθηκαν "μέχρι του σημείου πραγματικού εκβιασμού".

Σε ερώτηση γιατί δεν ζητήθηκε να γίνει ερμηνεία η αποσαφήνιση των προνοιών του ψηφίσματος από οποιονδήποτε απάντησε και πάλι ότι τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας "εξεβιάσθησαν υπό της Κύπρου".

Ωστόσο ο Ορχάν Εράλπ δεν είχε τίποτε να πει όταν ρωτήθηκε να εξηγήσει πως μια μικρή χώρα μπορούσε να εκβιάζει μεγάλα κράτη.

Ακόμα είπε ότι το ψήφισμα αποτελούσε επίκριση των ενεργειών της Ελληνοκυπριακής, όπως τη χαρακτήρισε κυβέρνηση της Κύπρου και σημείωσε ότι ο πρόλογος του ψηφίσματος ελάμβανε υπό σημείωση την έκθεση του Ου Θάντ σύμφωνα με την οποία αυξήθηκε η ένταση λόγω των τγελευταίων εξελίξεων.

Ο Ορχάν Εράλπ κατηγορήσε ακόμα τον Σπύρο Κυπριανού ότι συμφώνησε με το ψήφισμα υπό τον όρο ότι κανένα μέλος του Συμβουλίου δεν θα εξέθετε τις απόψεις του και ότι αυτό έγινε "με την πρόθεσιν όπως το νόημα του ψηφίσματος παραμείνη ασαφές".

Στην Κύπρο επιστρατεύθηκαν οι νομικοί για να ερμηνεύσουν το ψήφισμα και όπως η γνωμάτευση τους δόθηκε στη δημοσιότητα στις 12 Αυγούστου, όλοι φαίνονταν να πανηγυρίζουν ότι η προσφυγή της Τουρκίας απεδείχθη μπούμεραγκ γι' αυτήν ενώ η Κύπρος θωρακιζόταν πλέον για άλλη μια φορά από έξωθεν εισβολή και ότι κανένας δεν είχε το δικαίωμα να επεμβαίνει στα εσωτερικά της πράγματα.

Ανέφεραν οι έγκυροι κύκλοι που δεν ήταν άλλοι από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, ο οποίος πολλές φορές έδινε τις πληροφορίες του προφορικά ή γραπτώς χωρίς να φαίνεται:

"Αι απόψεις των νομικών κύκλων δύνανται να συνοψισθούν εις τα εξής σημεία:

Εφ' όσον το ψήφισμα επαναβεβαιοί το προηγούμενον της 4ης Μαρτίου 1964 έπεται:

1. Οτι η Κυπριακή Δημοκρατία εξακολουθεί να αναγνωρίζεται ως κυρίαρχον κράτος και ότι πάντα τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών οφείλουν, συμμορφούμενα προς τας υποχρεώσεις των δυνάμει του Καταστατικού Χάρτου να απέχουν οιασδήποτε αναμίξεως εις τας εσωτερικάς υποθέσεις της Κύπρου. Η αρχή της κυριαρχίας εξυπακούει ότι ουδέν άλλο κράτος δύναται να έχη λόγον εις την διακυβέρνησιν της νήσου. Οιαδήποτε Συνθήκη, παρέχουσα δήθεν δικαίωμα αναμίξεως ως η ούτω πως καλουμένη Συνθήκη Εγγυήσεως, αντιστρατεύεται τον Καταστατικόν Χάρτην των Ηνωμένων Εθνών, παρομοία δε επέμβασις, δυνάμει οιασδήποτε τοιαύτης συνθήκης θα απετέλει παράβασιν του επαναβεβαιωθέντος ψηφίσματος της 4ης Μαρτίου.

2. Οτι η νομιμότης της παρούσης κυπριακής Κυβερνήσεως (κυβερνήσεως ντε γιούρε) εξακολουθεί να αναγνωρίζεται.

3. Οτι είναι σφάλμα να φρονήται ότι η Κυβέρνησις της Κύπρου δεν θα πρέπει να χωρήση εις οιαδήποτε μέτρα αναγκαία διά την δέουσαν διακυβέρνησιν της Δημοκρατίας, διότι μία τοιαύτη αντίληψις θα ήτο ασυμβίβαστος προς την αρχήν της κυριαρχίας, ως επίσης και προς την εκπεφρασμένην εις το ψήφισμα της 4ης Μαρτίου αναγνώρισιν του γεγονότος ότι η Κυβέρνησις της Κύπρου έχει ευθύνην διά την διατήρησιν και αποκατάστασιν του νόμου και της τάξεως εν τη Νήσω. Εξ άλλου το Συμβούλιον Ασφαλείας δεν απεδέχθη την Τουρκικήν εισήγησιν όπως η Κυπριακή κυβέρνηση καταδικασθή διά την θέσπισιν του νέου εκλογικού νόμου.

4. Οτι η ύπαρξις και το λειτούργημα του

Μεσολαβητού αναγνωρίζονται και υποστηρίζονται απεριφράστως, και

5. Οτι ουδέν υπάρχει εις το νέον ψήφισμα αποκλείον την κυπριακήν Κυβέρνησιν από του να συνεχίση την διακυβέρνησιν της Δημοκρατίας και να λαμβάνη όλα τα αναγκαία μέτρα, διά την τοιαύτην διακυβέρνησιν. Αντιθέτως δύναται να τονισθή ότι διά του ψηφίσματος τούτου, η Τουρκία αποκλείεται από του να επέμβη, διότι τοιαύτη πορεία θα ήτο ενδεχόμενον να επιδεινώση την κατάστασιν.

Η Τουρκία απέτυχε- σύμφωνα με τις κυπριακές θέσεις- να εξασφαλίσει αυτό που ήθελε στα Ηνωμένα Έθνη και προσπαθούσε με δημόσιες δηλώσεις να κερδίσει για τη δική της κοινή γνώμη τις εντυπώσεις.

Ετσι ο Υπουργός Εξωτερικών Χασάν Ισίκ σχολιάζοντας τη δήλωση του Προέδρου Μακαρίου ότι το ψήφισμα επανεβαίωσε ότι οι Συμφωνίες της Ζυρίχης είναι νεκρές δήλωσε στις 13 Αυγούστου:

"Μερικοί επιμένουν να προβαίνουν εις λανθασμένας ερμηνείας και συμπεράσματα, με τον ίδιον τρόπον όπως προσφεύγουν εις λανθασμένας πράξεις. Η παγκόσμιος κοινή γνώμη έχει ήδη εξαγάγει τα συμπεράσματά της από την συζήτησιν εις το Συμβούλιον Ασφαλείας και από το εγκριθέν ψήφισμα, αποτελούν γενικήν καταδίκην της συμπεριφοράς της Κυβερνήσεως Μακαρίου.

Ο Χασάν Ισίκ επανέλαβε παράλληλα "την ειλικρινή επιθυμίαν της Τουρκίας δι' επίτευξιν συμπεφωνημένης λύσεως" και για "να αντιδράση εις τετελεσμένα γεγονότα, τα οποία δυνατόν να εδημιούργει η Κυπριακή Κυβέρνησις".

